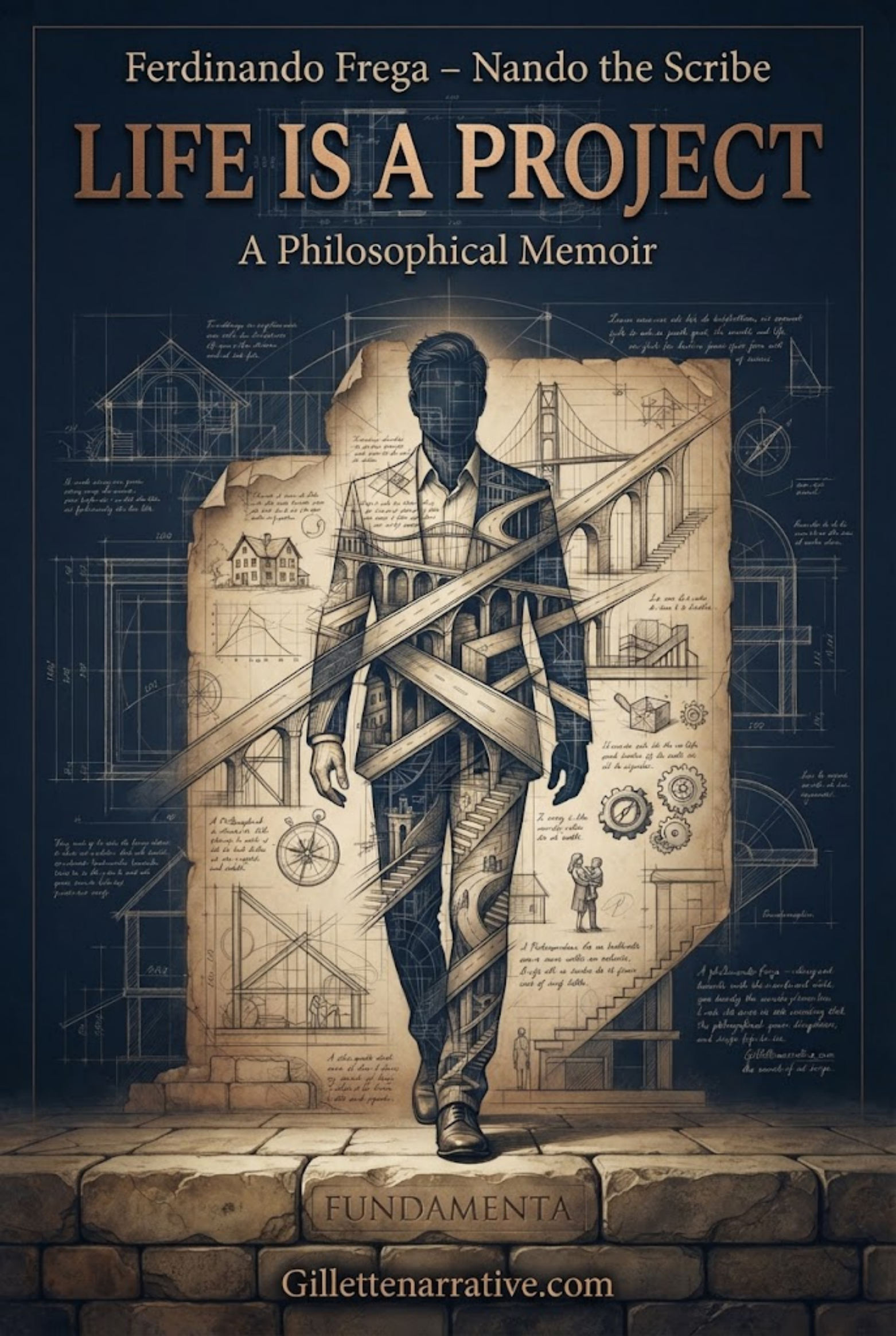
Ferdinando Frega – Nando the Scribe

LIFE IS A PROJECT

A Philosophical Memoir

Gillettenarrative.com

வாழ்க்கை ஒரு GILLETTE திட்டம்

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

கட்டடக்கலையிலும் சமூகப் பொறியியலிலும் ஒரு விதி உண்டு: நீங்கள் எதைக் கட்ட விரும்பினாலும், தொடங்குவதற்கு ஓர் அடித்தளம் இல்லையென்றால், அந்தத் திட்டத்தை ஒருபோதும் வரையறுக்க முடியாது.

வாழ்க்கைதான் நம் மிகப் பெரிய கட்டடக்கலை. நாமே அந்தத் திட்டம் — ஒரு மனிதன் அடையக்கூடியதன் மிக உயர்ந்த அளவுகோலாகக் குறைபாட்டைத் தேடும் ஒரு பொறியியலுக்குள்.

இன்று நான் ஒரு புனர்வாழ்வு மருத்துவமனைக்குள் இருந்தேன். பல நோயாளிகள், தங்கள் இயல்பான அசைவைப் பறித்துக்கொண்ட நோய்களால் தாக்கப்பட்டவர்கள். நான் ஏன் அங்கே இருந்தேன் என்று உடனே புரிந்துகொண்டேன்.

மனிதச் சிரமத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதை எழுதுவதற்காக நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தேன் — ஏனென்றால் நோயாளிகளால் செய்ய முடியாத ஒன்று உண்டென்றால், அது தாங்கள் எவ்வளவு துன்பப்படுகிறோம், ஏன் என்று எந்தத் துல்லியத்துடனும் சொல்வதுதான்.

துன்பம் என்பது சாதாரணச் செயல்களை அகற்றுவது. ஒருநாள் அவை வெறுமனே திரும்பப் பெறப்படுகின்றன. விளக்கம் இல்லை. உங்கள் வாழ்க்கை ஒரு நிலையை உள்வாங்கிக்கொள்கிறது. ஆனால் அதன் விலை ஒருபோதும் முன்கூட்டியே சொல்லப்படுவதில்லை.

எனக்குத் தெரிந்த நோயாளிகளைச் சந்தித்தேன். ஒருவர். இருவர். மூவர். நால்வர். நான் ஒரு பாடத்திற்குள் இருக்கிறேன் என்று புரிந்துகொண்டேன். ஆனால் எந்தப் பாடம்?

நான் மனதால் இளமையாகவே இருந்தேன்; மற்றவர்கள் மறுகரை கடக்கத் தயாராவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். ஏன்? நான் எதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்?

வீடு திரும்பும் பயணம் கொந்தளிப்பாக இருந்தது — பகிர்ந்துகொண்ட தருணங்களின் நினைவுகள் அடுக்கடுக்காக; எல்லோரும் Nando-வை அவனுடைய செல்லப்பெயரால் நினைவில் வைத்திருந்தார்கள்: தன் இலக்கை முன்பே அறிவித்து — அதைச் சுவரில் மாட்டிவைக்கும் மனிதன். அதிர்ச்சியூட்டும் விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு அவற்றைச் செய்தும் காட்டியவன். ஒவ்வொரு முறையும். எதுவும் ஒருபோதும் கற்பனையாகவே நின்றுவிடவில்லை.

நான் வயதாவதைப் பார்க்கும்போது என்னை ஒரு மனநல மருத்துவமனையில் அடைத்துவிடுவேன் என்று என் மகள் சொன்னாள். என் பதில் எளிமையானது: பெண்கள் நிறைந்த ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கச் சொன்னேன். நான் எப்போதாவது வீட்டில் இருப்பதுபோல் உணரும் ஒரே இடம் அதுதான்.

ஆண்களாகிய நாம் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து பிறந்தோம். நம்மில் பெரும்பாலோர் முடிந்தால் அங்கேயே திரும்பிப் போயிருப்போம். அது மாறாதது. தவறாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. நோய் என்பது சொல்வதற்கான ஒரு கடவு மட்டுமே: நான் இங்கே இருந்தேன்.

இறுதியில், ஒரே ஒரு வாசிப்பு மட்டுமே மீதமிருந்தது:

ஆம், எனக்கு உண்மையில் அவனைத் தெரியும். நீங்கள் எதிர்பார்த்த மனிதன் அவன் அல்ல. அவன் Nando — Gillette-ஐச் சேர்ந்தவன்.

Nando